

[Lorentzen.]

let risikere at blive isoleret og komme i en vanskelig stilling. Og, sagde Neergaard, det har vist sig i de udvalgs møder, der har været om spørgsmålet, at der i alle partier, uanset politisk farve, har været store betænkeligheder ved en sådan lov.

I 1946 ved vi, at dansk samlings medlemmer kom med et forslag; den daværende justitsminister udtalte — som alle justitsministre har gjort det — velvilje over for lovforslaget, men man kunne jo godt mærke, at der var betænkeligheder.

Året efter kom det samme parti med lovforslag igen, da det ikke nåede at blive behandlet til ende, og så kom endelig Busch-Jensen i 1949 med sit lovforslag, som blev fremsat i landstinget, men som ikke blev gennemført.

Den højtærede justitsminister er gået, hvad jeg vil kalde, en meget moderat vej. Det foreliggende lovforslag opfylder i og for sig ikke grundlovens bestemmelser, hvad jeg vil finde er ret heldigt; det siger ikke, at fremmede statsborgere ikke kan erhverve ejendom her i landet. Det går en helt anden vej og siger: personer, der ikke har bopæl i Danmark, og som ej heller tidligere har haft bopæl her i landet i et samlet tidsrum af 5 år, kan kun erhverve ejendom med justitsministerens samtykke. Man må erkende, at det er et moderat lovforslag. Den tanke, der ligger bag lovforslaget er den, at man stort set ikke vil møde traktatlige indvendinger fra det ene eller det andet land. Det er ikke en lov, der er møntet på udlændinge som sådan, det er en lov, der er møntet på dem, der ikke bor i landet eller ikke tidligere har boet her i 5 år eller bosætter sig her, efter at de har fået et betinget skøde eller fået overdraget ejendommen.

Jeg skal hertil sige, at vi fra mit partis side er klar over, at det er et meget vanskeligt område, vi befinder os på. Jeg ved nok, som den ærede ordfører for socialdemokratiet (Poul Hansen [Svendborg]) sagde, at det drejer sig om Holmsland og om dem, der kom herop og ville have en villa o. lign. Jeg tror nu trods alt, at der sigtes lidt længere med lovforslaget end til disse sommerhuse. Jeg skal ikke uddybe dette nærmere her, jeg mener, at den højtærede justitsminister hellere vil have det drøftet i udvalget og dér nævne de synspunkter,

som kan anføres til støtte for lovforslaget ud over det, der står i forvejen. Lovforslaget drejer sig om enkeltpersoners ret til at erhverve ejendom. Bestemmelsen i § 1, stk. 2, er jo noget skarpere; den siger, at aktieselskaber, foreninger og lignende institutioner ikke kan erhverve ejendom i Danmark, medmindre selskabet har hjemsted her. Det er nok en bestemmelse, som må kræve nogen overvejelse, og jeg tvivler slet ikke om, at den højtærede justitsminister vil give alle de oplysninger, udvalget måtte ønske. Man må vel nok erkende, at det er en bestemmelse, der ikke er så forfærdelig nem at praktisere, der er jo mange kilder, hvorigennem udenlandsk eller dansk kapital kan sikre sig interesse i et selskab.

Jeg hilser med tilfredshed, at der gøres undtagelser ved arv og gave i op- og nedstigende slægtslinje, og jeg synes også, at det er en fortræffelig regel, at man ikke kan overtage en ejendom til brugspant, hvorved man jo kunne opnå ganske det samme, som hvis man havde skøde på ejendommen. Jeg kan også tiltræde bestemmelsen om, at langvarige brugskontrakter, der betyder en direkte omgåelse, må man have justitsministerens tilladelse til.

De tinglysningsretlige spørgsmål skal jeg ikke komme nærmere ind på, selv om det naturligvis ikke ville volde mig nogen vanskelighed at behandle dem; men det er så specifikt, at det må vi se nærmere på i udvalget.

Kort og godt kan jeg udtrykke mig sådan, at mit parti vil se på forslaget uden forudindtagne standpunkter. Vi erkender, at det i og for sig er et moderat forslag, og vi vil gå ind i et positivt samarbejde om at nå til et resultat, men vi er ikke blinde for, at så let, som lovforslaget ser ud, så lette er problemerne i virkeligheden ikke — og det er jeg naturligvis slet ikke i tvivl om at den højtærede justitsminister fuldt ud er klar over.

Thestrup: Den højtærede justitsminister har i sin skriftlige fremsættelse betonet, at den væsentligste grund til fremsættelsen af det lovforslag, vi her behandler, er, at der i det sidste par år i stigende omfang har meldt sig udenlandske liebhavere til fast ejendom, navnlig sommerhuse og sommerhusgrunde, her i landet, og at der i dags-